

ע"פ 59326/10/17 - פואד מרוואת נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 59326-10-17 מרוואת נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

לפני כבוד סגנית הנשיא, השופטת אסתר הלמן-אב"ד כבוד השופטת יפעת שיטרית כבוד
השופט סאאב דבור

המערער פואד מרוואת

נגד

המשיבה מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בטבריה (כב' השופט ניר מישורי לב טוב)

בתיק פלילי 32753-03-16

פסק דין

1. המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בציד חיות בר מוגנות, עבירה לפי סעיף 2 לחוק הגנת חיית הבר ואיסור החזקת חיית בר מוגנת - עבירה לפי סעיף 8(א)(3) לחוק להגנת חיית הבר (להלן: "**חוק להגנת חיית הבר**"), לאחר שנקבע כי בתאריך 23/11/2015 עסק בציד ברווזים וברכב בו נהג נמצאו בין הברווזים הניצודים גם ברווז משיש וטבלן גמדי, שהם חיות בר מוגנות.
2. בעקבות הרשעתו, נדון המערער ל - 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים על כל עבירה על פי חוק להגנת חיית הבר, הוא חויב לשלם קנס בסך 10,000 ש"ח ולחתום על התחייבות בסך ₪ 15,000 להימנע מלעבור עבירה. בנוסף, הורה בית המשפט קמא על חילוט רובה הציד של המערער. ההחלטה לחלט את הנשק נסמכה על הנימוקים הנוגעים לחומרת העבירה, שביצע המערער, הואיל וחיות הבר שצד הן נדירות ומצויות בסכנת הכחדה, העובדה שפעל, לעמדת בית המשפט קמא, תוך תכנון מוקדם, המערער לא הצביע על נזק מיוחד וחריג שיגרם לו באם יחולט הרובה ובשים לב להלכות הקבועות כי עבירות ציד בלתי חוקי יענו בחילוט כלי נשקם של העבריינים, בין אם נזקף לחובתם עבר פלילי ובין אם עברם הפלילי נקי.

3. המערער הגיש ערעור על חומרת עונשו וכנגד ההחלטה לחלט את רובה הציד.

4. בכל הנוגע לעונשים שהוטלו על המערער, איננו סבורים כי בית המשפט קמא החמיר עימו יתר על המידה, ודאי לא באופן המצדיק התערבותה של ערכאת הערעור, זאת נוכח הפגיעה בערכי טבע חשובים, נדירותם של בעלי החיים שנצודו והיותם בסכנת הכחדה באזורנו.

בית המשפט קמא נתן משקל לכלל השיקולים הרלוונטיים בעת קביעת המתחם וכן כאשר קבע את עונשו של המערער בתוך המתחם, על פי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

5. לעומת זאת סברנו, כי יש הצדקה להתערב בהחלטת חילוט רובה הציד. בהמלצתנו, הודיעה המשיבה כי עמדתה העקרונית הינה שבעבירות ציד של חיית בר, בה נעשה שימוש בנשק, אחד מרכיבי הענישה צריך להיות חילוט הנשק. עמדה זו הולכת בתלם שהתווה בית המשפט העליון ברע"פ 1161/04 **חאג' יחיא נ. מדינת ישראל**, (21.4.05) ובפסיקות בתי המשפט, לאורך שנים. לדעת המשיבה, עמדה זו אמורה לחול גם כלפי ציידים בעלי רישיון ציד, העומדים לדין בפעם הראשונה, כשהחיה הנצודה הינה מזן נכחד ונעלם במחוזותינו.

חרף האמור, ולאור הערות בית המשפט, בשים לב לייחודיותו של מקרה זה, ושלא כתקדים ומבלי לפגוע בעמדתה העקרונית, הסכימה המשיבה לביטול חילוט נשקו של המערער.

המשיבה הוסיפה, למען ההגינות, כי אין פירוש הדבר שהיא רשאית להשיב את הנשק לידי המערער, ללא הצגת רישיון בר תוקף לפי חוק כלי יריה, תש"ט - 1949, ובשלב זה עמדת המשרד לבטחון פנים, איננה מאפשרת השבת הנשק.

6. ככלל, אנו תומכים בעמדת המשיבה, כי חילוט הנשק, באמצעותו בוצעה עבירה על חוקי הציד, הינו אמצעי חשוב ויעיל למניעת פגיעה בערכי טבע חשובים, ובפרט, בשלומם של בעלי חיים מוגנים. עם זאת, בנסיבותיו החריגות של המקרה דנן, כמו גם נסיבות העושה ובשים לב לעמדת המשיבה, אנו מקבלים את הערעור ומורים על ביטול החילוט.

שאלת השבת הנשק לידי המערער, בהעדר חילוט, מהנימוקים שפורטו בתגובה חורגת מענייננו, ואין אנו נדרשים לה.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ח, 25 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.

סאאב דבור, שופט

יפעת שיטרית, שופטת

אסתר הלמן, שופטת
ס. נשיא